

ରାଜୀ

ରାଜୀ । କିଛୁ ବଲ୍‌ଚିନେ କେ ତୋମାକେ ବଲ୍‌ଲେ ?

ଶୁଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣନା । ଅମନ କରେ' ନୟ, ଅମନ କରେ' ନୟ, ଚୌଂକାର କରେ'
ବଲ, ବଜୁଗର୍ଜୁନେ ବଲ—ଆମାର କାନ ଥେକେ ଅଣ୍ୟ ସକଳ
କଥା ଡୁରିଯେ ଦିଯେ ବଲ—ଆମାକେ ଏତ ସହଜେ ଢେଡେ
ଦିଯୋ ନା, ଯେତେ ଦିଯୋ ନା !

ରାଜୀ । ଢେଡେ ଦେବ କିନ୍ତୁ ଯେତେ ଦେବ କେନ ?

ଶୁଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣନା । ଯେତେ ଦେବ ନା ? ଆମି ଯାବଇଁ ।

ରାଜୀ । ଆଜ୍ଞା ଯାଓ !

ଶୁଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣନା । ଦେଖ ତାତ୍ତଵେ ଆମାର ଦୋଷ ନେଇ । ତୁମି ଆମାକେ
ଜୋର କରେ' ଧରେ' ଦାଖିଛେ ପାରଟେ କିନ୍ତୁ ରାଖିଲେ
ନା ! ଆମାକେ ଦୋଷିଲେ ନା—ଆମି ଚଲ୍ଲୁମ । ତୋମାର
ପ୍ରହାରୀଦେର ହକ୍କମ ଦାଓ ଆମାକେ ଠେକାକ ।

ରାଜୀ । କେଟେ ଠେକାବେ ନା । ବାଡ଼େର ମୁଖେ ଛିନ୍ନ ମେଘ ଯେମନ
ଅବାଧେ ଚଲେ ତେମନି ତୁମି ଅବାଧେ ଚଲେ' ଯାଓ !

ଶୁଦ୍ଧର୍ଣ୍ଣନା । କ୍ରମେଇ ବେଗ ବେଡେ ଉଠିଚେ—ଏବାର ନୋଙ୍ଗର ଡିଁଡ଼ିଲ ।
ହୟତ ଡୁର୍ବଳ କିନ୍ତୁ ଆର ଫିରିବ ନା ।

(ଦ୍ରତ ପ୍ରଶ୍ନ)

(ଶୁରଙ୍ଗମାର ପ୍ରବେଶ ଓ ଗାନ)

ଥୁରେରେ ମୋର ଆଦାତ କର,
ଭୌଷଣ, ହେ ଭୌଷଣ !
କଠିନ କରେ' ଚରଣ ପରେ
ପ୍ରଗତ କର ମନ !

ରାଜା !

ବୈଧେଛେ ମୋରେ ନିତ୍ୟ କାଜେ
ପ୍ରାଚୀରେ ସେବା ସରେଇ ମାରେ,
ନିତ୍ୟ ମୋରେ ବୈଧେଛେ ସାଜେ
  ସାଜେର ଆଭରଣ ।

ଏସହେ, ଓହେ ଆକଞ୍ଚିକ,
ଘରିଯା ଫେଲ ସକଳ ଦିକ,
ମୁକ୍ତ ପଥେ ଉଡାୟେ ନିକ
  ନିମେଷେ ଏ ଜୀବନ ।

ତାହାର ପରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ
ଉଦ୍ବାର ତବ ସହାସ ଚୋଥ,
ତବ ଅଭୟ ଶାନ୍ତିମୟ
  ସ୍ଵରୂପ ପୁରାତନ :

ସୁଦର୍ଶନା (ପୁନଃପ୍ରବେଶ କରିଯା)

ରାଜା, ରାଜା !

ଶୁରଙ୍ଗମା । ତିନି ଚଲେ' ଗେଛେନ ।

ସୁଦର୍ଶନା । ଚଲେ' ଗେଛେନ ? ଆଚଛା ବେଶ, ତାହିଲେ ତିନି
ଆମାକେ ଏକେବାରେ ଛେଡ଼େଇ ଦିଲେନ ! ଆମି ଫିରେ
ଏଲୁମ କିନ୍ତୁ ତିନି ଅପେକ୍ଷା କରଲେନ ନା ! ଆଚଛା
ଭାଲୋଇ ହ'ଲ—ତାହିଲେ ଆମି ମୁକ୍ତ । ଶୁରଙ୍ଗମା
ଆମାକେ ଧରେ' ରାଖିବାର ଜଣ୍ଯେ ତିନି କି ତୋକେ
ବଲେଚେନ ?

ଶୁରଙ୍ଗମା । ନା, ତିନି କିଛୁଇ ବଲେନ ନି ।